

Yoel Kitabı ve Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Birinci

Güncel Hakikati Sınamak

Jeff Pippenger

2025-12-02

Kutsal Yazılar'da anlaşılması güç bazı şeyler vardır ve Petrus'un ifadesiyle, bilgisiz ve kararsız olanlar bunları kendi yıkımlarına olacak şekilde çarpıtırlar. Bu yaşamda Kutsal Yazılar'daki her pasajın anlamını açıklayamayabiliriz; ancak pratik gerçeğin hayati noktaları gizem perdesiyle örtülmeyecektir. Tanrı'nın takdiriyle, dünyanın o zamana ilişkin gerçekle sınanacağı zaman geldiğinde, zihinler O'nun Ruhü tarafından Kutsal Yazılar'ı araştırmaya, hatta oruç ve duayla, harekete geçirilecek; ta ki halka halka ortaya çıkarılıp kusursuz bir zincirde birleştirilinceye kadar. Canların kurtuluşunu doğrudan ilgilendiren her olgu öylesine açık kılınacaktır ki kimsenin yanılmasına ya da karanlıkta yürümesine gerek kalmayacaktır.

Peygamberlik zincirini izledikçe, zamanımıza ilişkin açığa çıkarılan gerçek açıkça görülmüş ve açıklanmıştır. Yararlanmakta olduğumuz ayrıcalıklardan ve yolumuzu aydınlatan ışıktan sorumluyuz. Geçmiş kuşaklarda yaşayanlar, kendilerine parlamasına izin verilen ışıktan sorumluydular. Zihinleri, onları sınayan Kutsal Yazıların farklı noktalarıyla meşgul oldu. Ama bizim anladığımız gerçekleri anlamadılar. Sahip olmadıkları ışık için sorumlu değillerdi. Onların da bizim gibi Kutsal Kitapları vardı; ancak bu dünyanın tarihinin kapanış sahneleriyle ilgili özel gerçeğin açığa çıkarılma zamanı, yeryüzünde yaşayacak son kuşaklar dönemidir.

Özel hakikatler, kuşakların yaşadıkları koşullara göre uyarlanmıştır. Bu kuşağın insanları için bir sınav olan şimdiki hakikat, uzak geçmişteki kuşakların insanları için bir sınav değildi. Dördüncü emrin Sebt Günü ile ilgili olarak şimdi üzerimize parlayan ışık geçmişteki kuşaklara verilmiş olsaydı, Tanrı onları o ışık karşısında sorumlu tutardı. Tanıklıklar, cilt 2, 692, 693.

Yeni ve Eski

Her çağda gerçeğin yeni bir açılımı vardır; bu, o neslin insanlarına Tanrı'nın bir mesajıdır. Eski gerçeklerin hepsi vazgeçilmezdir; yeni gerçek eskiden bağımsız değildir, onun bir açılımıdır. Yeni olanı ancak eski gerçekler anlaşıldığında kavrayabiliriz. Mesih, dirilişinin gerçeğini öğrencilerine açmak istediğinde, 'Musa'dan ve bütün peygamberlerden' başlayarak 'Kutsal Yazıların tümünde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.' Luka 24:27. Ama eskiyi yücelten, gerçeğin taze açılımında parlayan ışıktır. Yeniyi reddeden ya da ihmal eden, gerçekte eskiye sahip değildir. Onun için eski, hayati gücünü yitirir ve yalnızca cansız bir biçime dönüşür.

Yeni Ahit'i reddederken, Eski Ahit'in hakikatlerine inandığını ve onları öğrettiğini ileri sürenler vardır. Ama Mesih'in öğretilerini kabul etmeyi reddetmekle, atalar ve peygamberlerin söylediklerine de inanmadıklarını göstermiş olurlar. Mesih şöyle dedi: "Musa'ya inansaydınız, bana da inanırdınız; çünkü o benimle ilgili yazdı." Yuhanna 5:46. Bu yüzden, Eski Ahit'i

öğretmelerinde bile gerçek bir güç yoktur.

Müjdeye inanıp onu öğrettiğini iddia eden birçok kişi benzer bir yanılgı içindedir. Mesih'in, "Benim hakkımda tanıklık edenler onlardır" dediği Eski Antlaşma Kutsal Yazılarını bir kenara bırakırlar. Yuhanna 5:39. Eski'yi reddederken fiilen Yeni'yi de reddederler; çünkü her ikisi de birbirinden ayrılmaz bir bütünün parçalarıdır. Hiç kimse Tanrı'nın yasasını müjde olmadan ya da müjdeyi yasa olmadan doğru şekilde sunamaz. Yasa, vücut bulmuş müjdedir; müjde ise açığa çıkarılmış yasadır. Yasa köktür; müjde ise onun verdiği mis kokulu çiçek ve meyvedir.

"Eski Antlaşma, Yeni'ye ışık tutar; Yeni de Eski'ye. Her biri, Tanrı'nın Mesih'teki yüceliğinin bir vahyidir. Her ikisi de, içtenlikle arayan kişiye anlamın yeni derinliklerini sürekli olarak açığa çıkaracak gerçekleri sunar." Christ's Object Lessons, 128.

Şimdiki hakikat, tanım gereği, belirli bir zaman dilimi için "açıkça görülen ve açıklanan" "vahyedilmiş hakikat" olarak tanımlanır. "Şimdiki hakikat"ın açığa çıkarıldığı zamanda yaşayan nesil, o hakikati kabul etmek ya da ölmekle "sorumlu" tutulur. "Bu nesil" için "şimdiki sınıycı hakikat"i oluşturan birleşik hakikatler, "bu dünyanın tarihinin kapanış sahneleriyle ilgili" "özel" hakikatlerin "açılımı"nda temsil edilir. Hakikat ve dolayısıyla "şimdiki hakikat", Eski Ahit ile ilişkisi bağlamında Yeni Ahit tarafından örneklenir. Hakikat iki şahit ile sabit olur ve hakikatin bir başlangıcı ve bir sonu, harfî olanı ve ruhsal olanı, eski olanı ve modern olanı, bir alfa ve bir omega, bir ilki ve bir sonuncusu vardır.

Birinci meleğin mesajının Millerci temeli, üçüncü meleğin "şimdiki hakikat" mesajına göre "eski"dir. "Eski"yi reddedenler, özünde "Yeni"yi de reddeder; çünkü her ikisi de ayrılmaz bir bütünün parçalarıdır.

Özellikle elçilerin, fanatizmi nerede yükselir görürlerse orada gözetip dizginlemelerinin zorunlu olduğunu gördüm. Şeytan her yandan bastırıyor; ona karşı tetikte olmaz, hile ve tuzaklarına gözlerimiz açık bulunmaz ve Tanrı'nın bütün zırhını kuşanmazsak, kötünün ateşli okları bizi vuracaktır. Tanrı'nın Sözü'nde birçok değerli gerçek vardır; ancak sürünün şimdi ihtiyaç duyduğu "zamanın gerçeğidir". Elçilerin, zamanın gerçeğinin önemli noktalarından sapıp, sürüyü birleştirmeye ve ruhu kutsamaya elverişli olmayan konular üzerinde oyalanmalarının tehlikesini gördüm. Şeytan burada davaya zarar vermek için mümkün olan her fırsatı değerlendirecektir.

"Ne var ki, kutsal yerin 2300 günle bağlantısı, Tanrı'nın buyrukları ve İsa'nın imanı gibi konular, geçmiş Advent hareketini açıklamaya ve bugünkü konumumuzun ne olduğunu göstermeye, şüphe edenlerin imanını sağlamlaştırmaya ve görkemli geleceğe kesinlik kazandırmaya tamamen uygundur. Sık sık gördüm ki bunlar, habercilerin üzerinde durması gereken başlıca konulardı." Erken Yazılar, 63.

"2300 gün, Tanrı'nın buyrukları ve İsa'nın imanı ile bağlantılı mabet" Milleritlerin "geçmiş Advent hareketini" açıklamanın anahtarıdır ve böylece "mevcut konumumuzun ne olduğunu" "mükemmel" biçimde açıklar. "Geçmiş Advent hareketi"nden "şüphe edenler", "şanlı geleceğe" "kesinlik" veren şeyden "şüphe ediyorlar." Geleceğe kesinlik veren şey geçmiştir.

Yoel kitabı, şimdiki dönemin sınavcı hakikati hakkında bir mesajdır. Bunu birden çok tanık doğrulamaktadır. Yoel, Peygamberlik Ruhü tarafından "şimdiki hakikat" olarak tanımlanır; Vahiy kitabında Yuhanna'ya göre bu, İsa'nın tanıklığıdır.

Tanrı'nın, kullarına yakında olması gerekenleri göstermek üzere İsa Mesih'e verdiği vahiy. O da bunu meleği aracılığıyla kulu Yuhanna'ya gönderip bildirdi. Yuhanna, Tanrı'nın sözüne, İsa Mesih'in tanıklığına ve gördüğü her şeye tanıklık etti. Vahiy 1:1, 2.

Yuhanna'nın "tanıklığı" (ki buna "şahitlik etti"), üç bölüm halinde ortaya kondu. O, "Tanrı'nın sözünü", "İsa'nın tanıklığını" ve "gördüğü şeyleri" kaydetti. Vahiy'in ilk iki ayetinde Yuhanna, "peygamberlik ruhu" armağanı verilmiş birini temsil eder. Bu armağan, Tanrı'nın sözünün özel bir vahiyini içerir; ayrıca Mesih'in sözleri aracılığıyla peygambere iletilen özel vahiyleri de kapsar (ya Mesih'in bizzat kendisi tarafından ya da melekî temsilcileri aracılığıyla); ve armağan, rüyalar ve görümler aracılığıyla sunulan gerçeği de içerir. Peygamberlik ruhu, peygambere iletilen Mesih'in tanıklığıdır ve sanki sözleri bir melek ya da Mesih söylemiş gibi aynı yetkiyi taşır.

Ben ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Fakat bana dedi ki: Sakın böyle yapma; ben seninle ve İsa'nın tanıklığına sahip kardeşlerinle birlikte bir kulum. Tanrı'ya tapın; çünkü İsa'nın tanıklığı peygamberlik ruhudur. Vahiy 19:10.

Cebrail, Yuhanna'yla birlikte bir yoldaş hizmetkâr olduğunu ve kendisine tapınılmaması gerektiğini belirtir. Cebrail ayrıca, Yuhanna tarafından temsil edilen "kardeşlerin" "İsa'nın tanıklığına sahip olduklarını", bunun da "peygamberlik ruhu" olduğunu belirtir. Yuhanna'nın temsil ettiği "kardeşler" yüz kırk dört bindir ve kardeşlerin hepsinde "peygamberlik ruhu" vardır.

"Ve sabah erkenden kalktılar ve Tekoa çölüne gittiler; giderlerken Yehoşafat durup dedi: Beni dinleyin, ey Yahuda ve Yerusâlim'in sakinleri; Tanrınız Rab'be iman edin, böylece sağlam durursunuz; onun peygamberlerine iman edin, böylece başarılı olursunuz. 2. Tarihler 20:20."

Rab Tanrınıza inanın, böylece sağlam duracaksınız; O'nun peygamberlerine inanın, böylece başarılı olacaksınız.

Yeşaya 8:20. "Yasa'ya ve tanıklığa; eğer bu söz uyarınca konuşmazlarsa, bunun nedeni içlerinde ışık olmamasıdır." Burada Tanrı'nın halkının önüne iki metin konuluyor: başarı için iki koşul. Bizzat Yehova'nın söylediği yasa ve peygamberlik ruhu, halkını her deneyimde yönlendirecek bilgeliğin iki kaynağıdır. Tesniye 4:6. "Bu, ulusların gözünde sizin bilgelik ve anlayışınızdır; onlar, 'Kuşkusuz bu büyük ulus bilge ve anlayışlı bir halktır' diyecekler."

Tanrı'nın yasası ile Peygamberlik Ruhü, kiliseye rehberlik etmek ve öğütte bulunmak için birlikte hareket eder; kilise de O'nun yasasına itaat ederek bunu kabul ettiğinde, gerçeğin yolunda ona rehberlik etmesi için Peygamberlik Ruhü gönderilmiştir.

Vahiy 12:17. "Ve ejderha kadına öfkeleni ve Tanrı'nın buyruklarını tutan ve İsa Mesih'in tanıklığına sahip olan onun soyunun ortakalanlarıyla savaşmaya gitti." Bu peygamberlik sözü, ortakalan kilisenin Tanrı'nın yasasını kabul edeceğini ve peygamberlik armağanına sahip olacağını açıkça belirtir. Tanrı'nın yasasına itaat ve peygamberlik ruhu, Tanrı'nın gerçek halkını her zaman ayırt etmiştir ve sınama genellikle güncel tezahürler üzerinden yapılır.

Yeremya'nın zamanında insanlar Musa'nın, İlyas'ın ya da Elisa'nın mesajını sorgulamıyorlardı; ama Tanrı'nın Yeremya'ya gönderdiği mesajı sorguladılar ve bir kenara ittiler; ta ki onun gücü ve etkisi heba olana ve Tanrı'nın onları sürgüne götürmesinden başka çare kalmayana dek.

Benzer şekilde, Mesih'in günlerinde insanlar Yeremya'nın mesajının doğru olduğunu öğrenmişlerdi ve babalarının günlerinde yaşamış olsalardı onun mesajını kabul edeceklerine kendilerini inandırmışlardı, ama aynı zamanda bütün peygamberlerin kendisi hakkında yazmış olduğu Mesih'in mesajını reddediyorlardı.

Üçüncü meleğin mesajı, kiliseye Tanrı'nın yasasını tüm doluluğu ve kudretiyle açıklamak için dünyada ortaya çıktığında, peygamberlik armağanı da hemen geri getirildi. Bu armağan, bu mesajın geliştirilmesi ve ileriye taşınmasında çok önemli bir rol oynamıştır.

"Kutsal Yazıların yorumları ve hizmet yöntemleri konusunda, mesaja inananların imanını sarsmaya ve hizmette ayrılığa yol açmaya yönelik görüş ayrılıkları ortaya çıktıkça, peygamberlik ruhu duruma her zaman ışık tutmuştur. İnananlar topluluğuna daima düşüncede birlik ve eylemde uyum getirmiştir. Mesajın gelişmesi ve hizmetin büyümesi sürecinde ortaya çıkan her krizde, Tanrı'nın yasasına ve peygamberlik ruhunun ışığına sıkı sıkıya bağlı kalanlar üstün gelmiş ve hizmet ellerinde başarıyla ilerlemiştir." Loma Linda Messages, 33, 34.

Yoel kitabı, Peygamberlik Ruhu'nda "şimdiki hakikat" olarak doğrudan tanımlanır; Vahiy kitabındaki Yuhanna'ya göre bu, İsa'nın tanıklığıdır. Ayrıca Tanrı'nın Sözü içinde de doğrudan onaylanmıştır. Hem Kutsal Kitap hem de Peygamberlik Ruhu, Yoel kitabını son günlere doğrudan uygular.

Eski peygamberlerin her biri, kendi zamanlarından çok bizim için konuştu; öyle ki peygamberlikleri bizim için geçerlidir. "Şimdi bütün bu şeyler onlara örnek olsun diye oldu; ve yazılanlar, dünyanın sonu üzerimize gelmiş olan bizleri uyarmak içindir." 1. Korintliler 10:11. "Kendileri için değil, bizim için bu şeylerde hizmet ettiler; gökten gönderilen Kutsal Ruh aracılığıyla size Müjde'yi duyuranlar tarafından şimdi size bildirilen bu şeylere melekler bile yakından bakmayı arzu eder." 1. Petrus 1:12. ...

"Kutsal Kitap, hazinelerini bu son nesil için biriktirmiş ve bir araya bağlamıştır. Eski Ahit tarihinin bütün büyük olayları ve ciddi vakaları, bu son günlerde kilisede tekrarlanmış ve tekrarlanmaktadır." Selected Messages, book 3, 338, 339.

Yoel'in peygamberlik sözü, "dünyanın sonunun gelip çattığı" kimseler "üzerinde" "yürürlüktedir". "Yürürlükte" ifadesi, "şimdiki hakikat"ın her zaman bir imtihan olduğunu basitçe vurgular ve imtihanda başarısız olanlar Yahuda gibi Kutsal Kitap karakterleriyle temsil edilir.

Ders üstüne ders, Yahuda tarafından kulak ardı edildi. Bugün ne kadar çok kişi onun izinden gidiyor. Tanrı'nın yasasının ışığında, bencil insanlar karakterlerindeki kötülüğü görürler, fakat gerekli ıslahı yapamazlar ve bir günah halinden bir başkasına geçerler.

"Mesih'in öğretileri bizim çağımıza ve kuşağımıza da uygulanır. Şöyle dedi: 'Yalnız bunlar için değil, onların sözüyle bana iman edecekler için de dua ediyorum.' Aynı tanıklık, Yahuda'ya

getirildiği gibi, bu son günlerde bize de getiriliyor. Yaşamında pratiğe dökemediği aynı öğretiler işiten insanlara da gelir; yine de günahlarını bırakmadıkları için onlar da benzer şekilde başarısız olurlar." Review and Herald, 17 Mart 1891.

Yuhanna, Vahiy kitabı boyunca Tanrı'nın son günlerdeki halkını simgeler; Patmos'a sürgün edilmesi de Pazar yasası krizi sırasında zulme uğrayanları temsil eder. Neden hapsedildiğini açıklar.

Ben Yuhanna, hem sizin kardeşiniz, hem de İsa Mesih'in sıkıntısında, krallığında ve sabrında ortak olan ben, Tanrı'nın sözü ve İsa Mesih'in tanıklığı uğruna Patmos denilen adada idim. Vahiy 1:9.

Yuhanna, Kutsal Kitap ve Peygamberlik Ruhu yüzünden zulme uğradı. Yüz kırk dört bin neden Peygamberlik Ruhu yüzünden zulme uğruyor? Peygamber Yoel'in işaret ettiği ilk gerçek, Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin dinden sapmasıdır. Elçi Petrus, Pentekost'un Yoel kitabının bir gerçekleşmesi olduğunu belirttiğinde, bunu Yahudilerin "diller" tezahürüne saldırmalarına karşılık olarak yaptı. O dönemde, son günlerdeki Yedinci Gün Adventistlerini tipolojik olarak temsil eden Yahudiler, Petrus'un ve mesajı ilan edenlerin "sarhoş" olduğunu ileri sürüyorlardı. Yedinci Gün Adventistleri, tıpkı Petrus'un zamanındaki Yahudiler gibi geç yağmurun mesajına karşı savaşıyorlardı. Bunu yaparlar, çünkü geç yağmurun "şimdiki hakikat" sınıyıcı mesajını ilan edenler "eski" temel hakikatlere sahiptir; zira yeni hakikat her zaman eski hakikate dayanır. Yeremya, geç yağmur zamanında Tanrı'nın halkını eski yollarda yürümeye ve nöbetçinin boru sesine kulak vermeye çağırdı, ama onlar reddediyorlar. Temel "eski" hakikat mesajı, Levililer yirmi altındaki "yedi kez" ile simgesel olarak temsil edilir; bu, toprağın Sebti bağlamında antlaşma ilişkisini ortaya koyar.

Yahuda gibi, sözde kilisenin ve sözde Adventistlerin, Katoliklerin nüfuzunu elde edip gerçeğe karşı gelebilmek için bizi Katoliklere ele vereceklerini gördüm. O vakit kutsallar, Katoliklerin pek az tanıdığı, adı sanı bilinmeyen bir topluluk olacak; fakat imanımızı ve adetlerimizi bilen kiliseler ve sözde Adventistler (çünkü Sebt yüzünden bizden nefret ediyorlardı; onu çürütemedikleri için) kutsallara ihanet edecek ve onları, halkın müesseselerini hiçe sayanlar olarak Katoliklere ihbar edecekler; yani Sebt gününü tuttıklarını ve Pazarı hiçe saydıklarını.

Sonra Katolikler, Protestanlara öne çıkmalarını ve yedinci gün yerine haftanın ilk gününü tutmayanların hepsinin öldürüleceğine dair bir ferman yayımlamalarını emrecekler. Ve sayıları çok olan Katolikler Protestanların yanında duracak. Katolikler güçlerini canavarın suretine verecek. Ve Protestanlar, azizleri yok etmek için, annelerinin kendilerinden önce yaptığı gibi çalışacak. Ama onların fermanı sonuç doğurmadan önce, azizler Tanrı'nın Sesi tarafından kurtarılacak. Spalding ve Magan, 1, 2.

Kardeş White iki kez "sözde kilise"yi ve "sözde Adventistler"i belirler; bunu yaparken iki "sözde grup" ile "Katolikler" arasında bir ayrım yapar. "Sözde kilise" ve "sözde Adventistler", Petrus ve Yuhanna tarafından temsil edilenlerden, "Şabat yüzünden, çünkü onu çürütemiyorlardı" "nefret ettiler". "Sözde kilise" ile Katolikler yedinci gün Şabatı gerçeğini "çürütemez", ve "sözde Adventistler" de, toprağın Şabat buyruğu olan Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki "yedi kez"i

"çürütemez". "Sözde kilise" ile Katolikler, yedinci gün Şabatı'nın "temel" bir Kutsal Kitap gerçeği olduğu gerçeğini "çürütemez", ve "sözde Adventistler" de, Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki "yedi kez" in "temel" bir Millerci gerçek olduğu gerçeğini "çürütemez".

Patmos'taki Yuhanna'nın tutsaklığı, hem Kutsal Kitap'a hem de Peygamberlik Ruhu'na bağlı kalan ve özellikle yedinci gün Şabatı yüzünden dışarıdan, toprak için yedinci yıl Şabatı yüzünden ise içeriden zulme uğrayan yüz kırk dört bini temsil eder. Bu nedenle, dokuzuncu ayette neden zulüm gördüğüne dair Yuhanna'nın tanıklığını, onuncu ayetteki Şabat ve "borazan" gibi olan "büyük bir ses"ten "arkadan" gelen mesaj izler.

Ben, kardeşiniz ve sıkıntıda, İsa Mesih'in krallığında ve sabrında sizinle paydaş olan Yuhanna, Tanrı'nın sözü ve İsa Mesih'in tanıklığı uğruna Patmos denilen adada bulunuyordum. Rab'bin gününde Ruh'ta idim ve arkamdan borazan sesi gibi güçlü bir ses işittim. Vahiy 1:9, 10.

John, 11 Eylül'de, Tanrı'nın halkını Yeremya'nın "eski yolları"na dönmeye çağıran Vahiy 18'deki meleğin borazan sesini duyanları temsil eder. O büyük ses aynı zamanda yedinci borazanın uyarısıydı; bu da üçüncü felakettir.

Kardeş White, "Kutsal Kitap, hazinelerini bu son nesil için biriktirip bir araya bağlamıştır" diye kaydetti. Yoel kitabı, "son günlerde" şimdiki hakikat olan, Kutsal Kitap'taki "hazinelerden" biridir. Pentekost zamanında Petrus, o sırada yerine gelmekte olanın Yoel kitabı olduğunu belirledi. Petrus da, Yoel gibi, sözlerini Pentekost döneminden ziyade bizim "zamanımız" için söyledi. Pentekost dönemi, Hristiyanlık Çağı için erken yağmurdu. Pentekost Hristiyanlık Çağı'nın başlangıcını işaret eder ve böylece Hristiyanlık Çağı'nın sonunu da örnekler. Hristiyanlık Çağı'nın sonu, Pentekost'un simgelediği üzere, son yağmur zamanıdır. Bu nedenle Petrus, Hristiyanlık Çağı'nın sonunda, Kutsal Ruh'un dökülüşünün yerine geldiğini Yoel kitabını kullanarak tespit eden Tanrı halkının bir simgesidir.

Ama Petrus, öbür on birle birlikte ayağa kalktı, sesini yükselterek onlara şöyle seslendi: Ey Yahudiye adamları ve Yeruşalim'de yaşayanların tümü, bunu bilin ve sözlerime kulak veriniz: Çünkü sandığınız gibi bunlar sarhoş değiller; zira günün henüz üçüncü saatidir. Ama bu, peygamber Yoel'in söylediği şeydir: Son günlerde şöyle olacak, diyor Tanrı: Ruhumdan bütün insanların üzerine dökeceğim; oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek, gençleriniz görümler görecek, yaşlılarınız düşler görecek; o günlerde erkek kullarımın ve kadın kullarımın üzerine de Ruhumdan dökeceğim; ve onlar peygamberlik edecekler; yukarıdaki gökte harikalar, aşağıdaki yeryüzünde belirtiler göstereceğim: kan, ateş ve duman bulutu; Rab'bin o büyük ve görkemli günü gelmeden önce güneş karanlığa, ay da kana dönüşecek; ve şöyle olacak: Rab'bin adını çağıran herkes kurtulacak. Elçilerin İşleri 2:14-21.

Peygamberlik konusunda başarılı bir öğrenci olmak, dünyanın sonunun Kutsal Kitap'ın tarihsel anlatısı içinde "satır üstüne satır" biçiminde tasvir edildiğine dair sağlam bir kavrayışa sahip olmayı gerektirir. Bu gerçeğe bağlantılı olarak, peygamberlerin bizzat kendileri son günlerde Tanrı'nın halkını temsil eder. Joel, kitabını son günlere yerleştirir; çünkü "Rab'bin Günü" nün yaklaştığını ilan eder.

Siyon'da boruyu çalın, kutsal dağımda tehlike işareti verin; ülkenin bütün sakinleri titresin; çünkü Rab'bin günü geliyor, yakındır. Yoel 2:1.

Bir "trompet", bir sembol olarak, diğer anlamlarının yanı sıra, bir uyarı mesajını temsil eder. Bir sembol olarak trompet, bağlama göre bir zaman dilimini ya da bir zaman noktasını, ya da her ikisini birden temsil edebilir. Trompet aynı zamanda yargıyı da temsil eder. Kefaret Günü'nden on gün önceki Trompetler Bayramı, yaklaşan yargıya dair bir uyarıydı.

"Rab'bin günü", ifadenin kullanıldığı bölümün bağlamına bağlı olarak ya belirli bir anı ya da bir zaman dilimini temsil eder. "Rab'bin günü", son yedi bela olarak temsil edilen icrai yargının bir sembolü olabilir ya da bin yıllık milenyumun sonunda gerçekleşecek icrai yargı olabilir. Her iki durumda da borazan, Tanrı'nın icrai yargısını işaret eder. Dolayısıyla "Rab'bin günü", Tanrı'nın cezasının verildiği anı ya da Tanrı'nın cezalarının verildiği zaman dilimini temsil edebilir.

Bir "borazan", tıpkı "Rab'bin günü" gibi, Vahiy'in sekizinci ve dokuzuncu bölümlerindeki yedi borazanın temsil ettiği tarihsel anlar ve dönemlerde tanıklık edildiği üzere, hem bir anı hem de bir zaman dilimini temsil edebilir. Joel'in üflenmesi gereken "borazan" ile temsil ettiği "Rab'bin günü", hem zamansal bir an hem de ölümlerin yargısının sona erip dirilerin yargısının başladığı anda başlayan bir dönemdir. 11 Eylül'de, dirilerin yargısının gelişini bir an olarak işaretleyen ve ayrıca 11 Eylül'ü dirilerin yargısı döneminin başlangıcı olarak belirleyen bir borazan çalındı.

Bunun için şimdi de, diyor RAB, bütün yüreğinizle, oruç tutarak, ağlayıp yas tutarak bana dönün. Giysilerinizi değil, yüreklerinizi yırtın; Tanrınız RAB'be dönün. Çünkü O lütfkâr ve merhametlidir, tez öfkelenmez ve engin sevgi sahibidir; cezalandırmaktan vazgeçer. Kim bilir, belki döner, pişman olur da arkasında bir bereket bırakır; Tanrınız RAB'be sunulmak üzere bir tahıl sunusu ve bir dökmelik sunu. Siyon'da boru çalın, oruç ilan edin, kutsal bir toplantı çağrısı yapın. Yoel 2:12-15.

Bu, Yoel'in bir borunun çalınmasını emrettiği ikinci seferdir. Yoel'deki "borular" hem yaklaşmakta olan son yedi belanın icrai yargısına dair uyarılardır hem de Laodikea'nın tövbeye çağrısı ve deneme süresinin yakında kapanması bağlamına yerleştirilmiştir.

Yüksek sesle haykır, esirgeme; sesini boru gibi yükselt ve halkıma isyanlarını, Yakup evine de günahlarını bildir. Yeşaya 58:1.

Yeşaya, Yoel, Yuhanna ve Petrus'un hepsi, son günlerin yüz kırk dört binini temsil eder; borunun ne zaman çalınacağını belirten Yeremya da öyle.

RAB şöyle diyor: Yollarda durun, bakın, eski patikaları sorun; iyi yolun nerede olduğunu araştırın ve onda yürüyün; o zaman canlarınız için rahat bulacaksınız. Ama onlar, "Onda yürümeyeceğiz" dediler. Sizin üzerinize gözcüler de koydum; "Boru sesine kulak verin" dedim. Ama onlar, "Kulak vermeyeceğiz" dediler. Yeremya 6:16, 17.

Bu son günlerde 11 Eylül'de borazan çaldı ve o zaman iyi yolu seçip o yolda yürüyenlerin üzerine son yağmur yağmaya başladı. İşte o zaman Vahiy 18'in meleği indi.

“Son yağmur Tanrı’nın halkının üzerine yağacaktır. Güçlü bir melek gökten incek ve bütün yeryüzü onun yüceliğiyle aydınlanacaktır.” Review and Herald, 21 Nisan 1891.

New York’taki büyük binalar 11 Eylül’de yıkıldığında, kudretli melek indi ve son yağmur yağmaya başladı.

“Şimdi, New York’un bir gelgit dalgasıyla süpürülüp gideceğini beyan ettiğim sözü mü gündeme getiriyorsunuz? Bunu ben asla söylemedim. Orada kat kat yükselen büyük binalara baktığımda, ‘Rab yeri şiddetle sarsmak üzere ayağa kalktığına ne korkunç sahneler meydana gelecek! O zaman Vahiy 18:1–3’ün sözleri yerine gelecektir’ dedim. Vahiy’in on sekizinci bölümünün tümü, yeryüzünün üzerine gelmekte olan şeylere dair bir uyarıdır. Fakat New York’un üzerine özellikle neyin geleceğine ilişkin bana verilmiş özel bir ışık yoktur; yalnızca şunu biliyorum ki, bir gün oradaki büyük binalar Tanrı’nın kudretinin çevirip altüst etmesiyle yıkılacaktır. Bana verilen ışıktan biliyorum ki, dünyada yıkım vardır. Rab’den gelecek tek bir söz, O’nun kudretli gücünün tek bir dokunuşu, ve bu devasa yapılar yıkılıp düşecektir. Dehşetini tahayyül edemeyeceğimiz sahneler meydana gelecektir.” Review and Herald, 5 Temmuz 1906.

11 Eylül’de, geç yağmur, Pazar yasasında gerçekleşecek tam dökülüştünden önce çiselemeye başladı.

Müjde’nin büyük işi, başlangıcına damga vuran Tanrı’nın gücünün tezahüründen daha azıyla sona ermeyecektir. Müjde’nin başlangıcında erken yağmurun dökülüştünde yerine gelen peygamberlik sözleri, onun kapanışında geç yağmurda yeniden yerine getirilecektir. İşte Elçi Petrus’un şu sözleriyle sabırsızlıkla beklediği “ferahlatma zamanları” budur: “Bunun için tövbe edin ve dönün ki günahlarınız silinsin; öyle ki Rab’bin huzurundan ferahlatma zamanları geldiğinde, O da İsa’yı göndersin.” Elçilerin İşleri 3:19, 20. Büyük Mücadele, 611, 612.

"Ferahlık zamanları"nın tam gerçekleşmesi hayattayken olur, çünkü uyarı "tövbe et"tir; ölüysen bunu yapmak imkânsızdır. "Ferahlık zamanları", yaşayan ruhların "günahlarının" hâlâ "silinebileceği" zamanda gelir. "Ferahlık zamanları" 11 Eylül’de başladı; böylece yaşayanların yargısının başlangıcını işaret etti. Müjde çağının sonunda Pentekost tekrarlanır. "Ferahlık zamanları" geldiğinde, Pentekost’ta simgelenen olaylar tekrarlanmaya başladı.

Pentekost gününün olaylarının, o zamankinden bile daha büyük bir güçle tekrarlanacağı zamanı derin bir özlemle bekliyorum. Yuhanna şöyle diyor: “Büyük güç sahibi başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; ve yeryüzü onun yüceliğiyle aydınlandı.” O zaman, Pentekost döneminde olduğu gibi, insanlar onlara söylenen gerçeği, her biri kendi dilinde işitecek.

Tanrı, Kendisine hizmet etmeyi içtenlikle arzu eden her ruha yeni bir yaşam üfleyebilir; sunaktan alınmış bir korla dudaklara dokunabilir ve onları O’nu överken akıcı ve etkili kılabilir. Binlerce ses, Tanrı’nın Sözü’nün harika gerçeklerini dile getirme gücüyle doldurulacak. Kekeme dil çözülecek ve çekingenler, gerçeğe cesurca tanıklık edebilecek kadar güçlendirilecek. Rab, halkına ruh mabedini her türlü kirlilikten arındırmada ve O’nunla öyle yakın bir bağ sürdürmede yardım etsin ki, döküldüğünde son yağmura paydaş olabilsinler.

Review and Herald, 20 Temmuz 1886.

Bir sonraki yazıda devam edeceğiz.

Benimle konuşan melek yine geldi ve uykusundan uyandırılan bir adam gibi beni uyandırdı. Ve bana dedi: Ne görüyorsun? Ben de dedim: Baktım ve işte, tepesinde bir kâse bulunan, tümü altından bir şamdan; üzerinde yedi kandili var ve üstteki bu yedi kandile giden yedi boru; ve yanında iki zeytin ağacı, kâsenin biri sağında, öteki solunda.

Ben de cevap verip benimle konuşan meleğe dedim: Bunlar nedir, efendim? Bunun üzerine benimle konuşan melek cevap verip bana dedi: Bunların ne olduğunu bilmiyor musun? Ben de, Hayır, efendim, dedim.

Sonra bana cevap verip şöyle dedi: “Bu, Rab'bin Zerubbabil'e söylediği sözdür: Ne güçle ne kuvvetle, ancak benim Ruhumla,” der Orduların Rabbi. Zekeriya 4:1-6.